

Sygn. akt *XVII AmE 102/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 30 grudnia 2016 roku nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 102/17*

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2016 r. (znak: (...)), wydaną na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 56 ust. 2, 3 4 oraz ust. 6, w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (dalej: PE) oraz w związku z art. 104 k.p.a., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. naruszyła warunek 2.2.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 kwietnia 2012 r. nr (...), poprzez prowadzenie koncesjonowanej działalności gospodarczej na stacji paliw we W., ul. (...), niezgodnie z przepisami ustawy - Prawo o miarach, poprzez eksploatowanie posadowionego na ww. stacji paliw odmierzacza gazu płynnego propan-butan, niespełniającego wymagań rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych. Za powyżej opisane działania organ koncesyjny wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000 zł.

(decyzja, k. 4-9).

W przepisany terminie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. wywiodła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o uchylenie tej decyzji oraz umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie, w razie nieuwzględnienia tego wniosku, Spółka wniosła o zmniejszenie kary do minimalnej wysokości, mającej zastosowanie w przedmiotowym zakresie. Strona powodowa wniosła również o zwrot kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, jeżeli takowe zaistnieją. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie:

1. art. 6 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [zasada praworządności] poprzez nieujawnienie dokumentacji dotyczącej urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw,
2. art. 7 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [zasada prawdy obiektywnej] poprzez niezwyfikowanie prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw,
3. art. 8 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [zasada pogłębiania zaufania obywateli] poprzez niezwyfikowanie prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw, a więc stosowanie podwójnych standardów wobec urzędu i obywateli,
4. art. 9. ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [zasada informowania stron] poprzez niewyjaśnienie przyczyn nieuwzględnienia wniosku o przedstawienie badań prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw,
5. art. 10 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [zasada czynnego udziału strony w postępowaniu] poprzez nieuwzględnienie wniosku koncesjonariusza o weryfikację urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw,
6. art. 11 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [zasada przekonywania] poprzez niewyjaśnienie przyczyn zaniechania analizy prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw, czym wyłączono możliwość przekonania koncesjonariusza do ustaleń poczynionych w toku kontroli administracyjnej,
7. art. 75 ust 1 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego poprzez pominięcie wniosku dowodowego koncesjonariusza w zakresie analizy prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw,
8. art. 77 ust. 1 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [postępowanie dowodowe] poprzez pominięcie wniosku dowodowego koncesjonariusza w zakresie analizy prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw na podstawie świadectwa wzorcowania stanowiska kontrolnego wraz z wewnętrznymi procedurami oraz harmonogramami,
9. art. 78 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [wnioski dowodowe strony] poprzez pominięcie wniosku dowodowego koncesjonariusza w zakresie analizy prawidłowości wskazań urządzenia weryfikującego wskazania odmierzacza paliw,
10. art. 80 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego [swobodna ocena dowodów] poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności mających wpływ na prawidłowość ustaleń poczynionych przez (...), co skutkowało dowolną a nie swobodną oceną dowodów,
11. art. 56 ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne poprzez zastosowanie przepisu jedynie w ograniczonym zakresie,
12. art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne poprzez jego niezastosowanie,
13. § 5 ust. 1 pkt 4, § 6 oraz treści załącznika rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli

metrologicznej tych przyrządów pomiarowych poprzez ich wybiórcze zastosowanie, nieuwzględniające analizy klasy urządzenia pomiarowego.

(odwołanie, k. 10-15).

Prezes URE, po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz zarzutów zawartych w odwołaniu, stwierdził brak podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji lub jej zmiany. W związku z powyższym, organ koncesyjny wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 41-44).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 24 kwietnia 2012 r. (nr (...)) (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (dalej: Spółka (...)) uzyskała koncesję na obrót paliwami ciekłymi. Zgodnie z warunkiem 2.2.1. koncesji, koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania stanu technicznego oraz wyposażenia obiektów, instalacji i urządzeń zapewniających wysoką efektywność i najlepszą jakość wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją, z uwzględnieniem racjonalnego poziomu kosztów, przy zachowaniu obowiązujących przepisów określających wymogi techniczne, w tym metrologiczne, jakościowe i ochrony środowiska oraz do przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, w tym w szczególności w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia.

dowód: okoliczności bezsporne.

W dniu 19 lipca 2016 r. Obwodowy Urząd Miar w L. przeprowadził, na eksploatowanej przez Spółkę (...) stacji paliw we W. przy ul. (...), kontrolę w zakresie przestrzegania obowiązku stosowania legalnych jednostek miar podczas użytkowania przyrządów pomiarowych, spełnienia wymagań oraz posiadania ważnych dowodów legalizacji przez przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej, przestrzegania spełniania warunków właściwego stosowania przyrządów pomiarowych.

Podczas kontroli ustalono, że koncesjonariusz użytkuje odmierzacz gazu ciekłego propan-butan typu P. (...), nr fabryczny (...), nr czujnika objętości 513, rok produkcji 2003, numer decyzji zatwierdzenia typu (...), który posiadał świadectwo legalizacji ponownej wystawione 6 sierpnia 2015 r. przez Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w L., pomiary wykonał, Starszy Inspektor J. A., znak wniosku (...), świadectwo to było ważne do 31 sierpnia 2016 r., cechy zabezpieczające w ilości i miejscu zgodnym z podanym na świadectwie, wizerunki cech czytelne i nie uszkodzone. Dalsze czynności kontrolne polegały na sprawdzeniu rzetelności tego odmierzacza gazu ciekłego propan-butan i wykazały one błąd odmierzacza, który wynosił: przy q_{max} od +1,83% do +2,09%, przy ($q_{min} \div 1,1 q_{min}$) wynosił od +1,93% do +2,14%. Odmierzacz gazu ciekłego propan-butan sprawdzono stanowiskiem typu (...), nr fabryczny (...).

W ramach kontroli Obwodowego Urzędu Miar w L. z 19 lipca 2016 r. przyjęto, że z uwagi na to, że względny błąd graniczny dopuszczalny wskazań liczników i instalacji pomiarowych, określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów, dla instalacji klasy 1 wynosi $\pm 1\%$ odmierzonej dawki gazu, to wskazania weryfikowanego odmierzacza gazu ciekłego propan-butan nie mieściły się w granicach błędu dopuszczalnego, tj. $\pm 1\%$ odmierzonej dawki gazu.

Protokół z przedmiotowej kontroli został podpisany i odebrany przez Spółkę (...).

dowód: Protokół kontroli Nr (...) .60.252.2016 wraz z załącznikiem, k. 4-8 akt admin.; Świadectwo legalizacji ponownej z 6.08.2015 r., k. 20-21 akt admin.

Przedmiotowy odmierzacz gazu ciekłego propan-butan uzyskał świadectwo legalizacji ponownej wystawione 3 sierpnia 2016 r. przez Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w L. - świadectwo to było ważne do 31 sierpnia 2017 r.

dowód: Świadectwo legalizacji ponownej z 3.08.2016 r., k. 22-23 akt admin.

Na skutek zawiadomienia przez Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w L., o powyższych nieprawidłowościach stwierdzonych podczas kontroli stacji paliw Spółki (...), zlokalizowanej we W. przy ul. (...), Prezes URE pismem z 11 sierpnia 2016 r. zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego ws. wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

dowód: pismo Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w L. z 27.07.2016 r., k. 1 akt admin.; Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, k. 10-14 akt admin.

W pismach z 28 października i 24 listopada 2016 r. Naczelnik Obwodowego Urzędu Miar w L. podtrzymał swoje stanowisko odnośnie do przedstawionej Prezesowi URE informacji o nieprawidłowościach, stwierdzonych podczas kontroli metrologicznej przeprowadzonej na stacji paliw Spółki (...), wskazując, że ustalenia wyników kontroli są rzetelne.

dowód: pisma Naczelnika Obwodowego Urzędu Miar w L. z 28.10.2016 r. oraz z 24.11.2016 r., k. 71-72, 76-77 akt admin.

W roku 2015 przedsiębiorca osiągnął przychód z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi w wysokości (...) zł.

dowód: Formularz opłaty z tytułu udzielonej koncesji na 2016 (rozliczenie przychodu osiągniętego w roku 2015), k. 48 akt admin.

Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zgromadzonym w sprawie dokumentom zawartym w aktach administracyjnych i sądowych sprawy, uznając je za wiarygodne. Powyżej opisany stan faktyczny znajduje oparcie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały przywołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Ustosunkowując się w pierwszej kolejności do podniesionych w odwołaniu zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego (tj. art. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 75 § 1, 77 § 1, 78, 80 k.p.a.) wskazać należy, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w sposób wszechstronny i wyczerpujący przeanalizował zebrany materiał dowodowy, przedstawiając istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty i wyjaśniając przyczyny ich uwzględnienia bądź pominięcia. Jednak, nawet gdyby w postępowaniu toczącym się przed wydaniem zaskarżonej decyzji, doszło do naruszenia przez Prezesa Urzędu wymienionych wyżej przepisów, nie mogłoby to stanowić podstawy uchylecia decyzji. Tutejszy Sąd, jako sąd pierwszej instancji, bada sprawę od nowa, merytorycznie, na skutek wniesionego odwołania. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. W świetle powyższego, nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą one prowadzić do uchylecia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem SOKiK zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC

1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Sąd Okręgowy ustalił, że na mocy decyzji Prezesa URE z 24 kwietnia 2012 r., Spółka (...) uzyskała koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi. Zgodnie z warunkiem 2.2.1. koncesji, koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania stanu technicznego oraz wyposażenia obiektów, instalacji i urządzeń zapewniających wysoką efektywność i najlepszą jakość wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją, z uwzględnieniem racjonalnego poziomu kosztów, przy zachowaniu obowiązujących przepisów określających wymogi techniczne, w tym metrologiczne, jakościowe i ochrony środowiska oraz do przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, w tym w szczególności w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia. [podkreślenie Sądu].

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (dalej: PM), przyrządy pomiarowe, które mogą być stosowane:

- 1) w ochronie zdrowia, życia i środowiska,
- 2) w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 3) w ochronie praw konsumenta,
- 4) przy pobieraniu opłat, podatków i innych należności budżetowych oraz ustalaniu opustów, kar umownych, wynagrodzeń i odszkodowań, a także przy pobieraniu i ustalaniu podobnych należności i świadczeń,
- 5) przy dokonywaniu kontroli celnej,
- 6) w obrocie

- i są określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają prawnej kontroli metrologicznej. Z kolei, według wydanego na podstawie ustawowej delegacji (art. 8 ust. 6 PM), rozporządzenia Ministra Gospodarki z 27 grudnia 2007 r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli - które znajduje zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy – do przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej należą odmierzacze gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego ((...)).

Stosownie zaś do art. 21 Prawa o miarach:

1. Organy administracji miar sprawują nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych poprzez:

- 1) wydawanie zaleceń pokontrolnych i sprawdzanie stanu ich realizacji;
- 2) kierowanie wniosków o ukaranie do właściwego organu orzekającego w sprawach o wykroczenia;
- 3) stosowanie egzekucji obowiązków niepieniężnych, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) kierowanie do właściwego organu zawiadomień o popełnieniu przestępstwa w przypadku uzasadnionych podejrzeń o fałszowanie dowodów przeprowadzenia prawnej kontroli metrologicznej;
- 5) wycofanie z obrotu lub użytkowania, w drodze decyzji, przyrządów pomiarowych niespełniających wymagań.

2. Organy administracji miar sprawują nadzór, o którym mowa w ust. 1, na podstawie kontroli przeprowadzanych przez upoważnionych pracowników urzędów miar, którzy po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia są uprawnieni do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości lub pomieszczeń, gdzie przeprowadzana jest kontrola;
- 2) badania dokumentów oraz zbierania ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 3) zbierania i zabezpieczania dowodów naruszenia przepisów ustawy;
- 4) legitymowania osób, w uzasadnionych przypadkach, w celu ustalenia ich tożsamości;
- 5) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

3. Kontroli, o której mowa w ust. 2, w zakresie stosowania legalnych jednostek miar lub przyrządów pomiarowych, o których mowa w art. 6 i art. 8 ust. 1, podlegają osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Mając na uwadze warunki udzielonej powodowi koncesji oraz przywołane wyżej unormowania, Sąd stwierdził, że istniała podstawa prawna do przeprowadzenia 19 lipca 2016 r. przez Obwodowy Urząd Miar w L., na eksploatowanej przez powodową Spółkę stacji paliw we W. przy ul. (...), kontroli w zakresie przestrzegania przepisów określających wymogi metrologiczne wykorzystywanych na tej stacji przyrządów pomiarowych. W ramach tej kontroli stwierdzono nieprawidłowości, polegające na użytkowaniu przez powoda odmierzacza gazu ciekłego propan-butan typu P. (...) (nr fabryczny (...), nr czujnika objętości 513, rok produkcji 2003, numer decyzji zatwierdzenia typu (...)) przekraczającego błędy graniczne dopuszczalne. Sprawdzenia rzetelności tego odmierzacza dokonano stanowiskiem typu (...), nr fabryczny (...). Ustalono, że poddane kontroli urządzenie należy do instalacji klasy 1, wobec czego - zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Gospodarki z 27 grudnia 2007 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych - względny błąd graniczny dopuszczalny wskazań liczników i instalacji pomiarowych wynosił w tym przypadku $\pm 1\%$ odmierzonej dawki gazu. Natomiast czynności kontrolne wykazały błąd odmierzacza, który przy q_{max} od $+1,83\%$ do $+2,09\%$, przy $(q_{min} \div 1,1 q_{min})$ wynosił od $+1,93\%$ do $+2,14\%$. Oznacza to, że wskazania weryfikowanego odmierzacza gazu ciekłego propan-butan nie mieściły się w granicach błędu dopuszczalnego, tj. $\pm 1\%$ odmierzonej dawki gazu. Nieprawidłowości, polegające na naruszeniu przepisów metrologicznych, stanowiły zarazem naruszenie przez powoda warunku 2.2.1., udzielonej mu koncesji na obrót paliwami ciekłymi. To zaś stanowiło podstawę do interwencji Prezesa URE, jako organu koncesyjnego.

Zarzuty sformułowane w odwołaniu koncentrowały się na nieuwzględnieniu przez Prezesa URE wniosków powoda, dotyczących weryfikacji prawidłowości wskazań urządzenia - stanowiska pomiarowego w zakresie dokumentu wzorcowania, wewnętrznych procedur oraz harmonogramu sprawdzeń, które to urządzenie służyło do sprawdzenia rzetelności wykorzystywanego przez powoda odmierzacza gazu ciekłego propan-butan typu P. (...). Zdaniem powoda, wykazanie nierzetelności tego urządzenia weryfikującego mogłoby stanowić wyjaśnienie nieprawidłowych wskazań odmierzacza.

W ocenie Sądu, zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie. Przede wszystkim należy zgodzić się z pozwanym, że zarzuty powoda dotyczą w istocie nie faktu użytkowania odmierzacza gazu ciekłego i nieprawidłowości w tym zakresie, lecz metod badawczych zastosowanych przez Obwodowy Urząd Miar w L. w procesach legalizacyjnych urządzeń pomiarowych. Tym samym zarzuty te, w tym kwestia prawidłowości pomiarów, powinny zostać podniesione w ramach kontroli prowadzonej przez Naczelnika Obwodowego Urząd Miar. Co istotne, koncesjonariusz podpisał protokół kontroli bez żadnych zastrzeżeń. Sugerowanie zatem dopiero na etapie postępowania prowadzonego przez Prezesa URE, że nieprawidłowości stwierdzone u powoda mogłoby wynikać z ewentualnego nieprawidłowego działania urządzenia kontrolnego (tj. stanowiska pomiarowego), jest spóźnione i nie zasługuje na akceptację. Zarzuty odwołania

de facto zmierzają do przerwania przez powoda odpowiedzialności za nieprawidłowości w wykonywaniu działalności regulowanej na organy kontrolne, co jednak nie mogło odnieść zamierzonego skutku. Należy mieć bowiem na uwadze, że – jak wynika z wyjaśnień Naczelnika Obwodowego Urząd Miar w L. (k. 71-72 i 76-77 akt admin.) - przeprowadzone 9 sierpnia 2016 r. (a więc trzy tygodnie po kontroli przeprowadzonej na stacji paliw powoda) kolejne wzorcowanie stanowiska pomiarowego zastosowanego do kontroli, potwierdziło utrzymanie właściwości metrologicznych przyrządu, a symulacja obliczenia błędów wskazała błąd określony w czasie kontroli, tj. +2% na korzyść stacji paliw, co potwierdza nieprawidłowości ujawnione w trakcie kontroli odmierzacza gazu ciekłego propan-butan. Nadto, w ramach przeprowadzonej po kontroli na stacji paliw powoda procedury legalizacji odmierzacza paliw, którego wskazania zostały zakwestionowane w tej sprawie, konieczne było przeregulowanie tego urządzenia z +2% do wielkości zgodnych z obowiązującymi wymogami. Okoliczność ta została potwierdzona przez powoda w piśmie z 25 sierpnia 2016 r. (k. 15-17 akt admin.), w którym powód stwierdził, że „w naszym wypadku nastąpiło, niezależne od nas, rozregulowanie, na które nie mieliśmy wpływu (...) Natychmiast po kontroli odmierzacz został wyregulowany do właściwego poziomu wydawania, 03.08.2016 miała miejsce ponowna legalizacja, przeprowadzona przez Urząd Miar.” Okoliczności te jednoznacznie potwierdzają zatem, z jednej strony, właściwości metrologiczne stanowiska pomiarowego użytego podczas kontroli, a z drugiej strony, wiarygodność stwierdzonych w jej toku nieprawidłowości.

Za chybiony należało także uznać zarzut rzekomego braku w zaskarżonej decyzji kwalifikacji przebadanego urządzenia powoda do którejkolwiek z klas i w konsekwencji, niemożności zakwalifikowania tego urządzenia do konkretnej kategorii dopuszczalnych odchyłeń w zakresie wskazań urządzenia pomiarowego. Otóż, wbrew twierdzeniom powoda, w decyzji przyjęto, że poddany kontroli odmierzacz gazu płynnego propan-butan - zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z 27 grudnia 2007 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe (...) - należy do klasy 1 i w związku z tym względny błąd graniczny dopuszczalnych wskazań liczników i instalacji pomiarowych wynosi w tym przypadku 1%. W tym zakresie oparto się na ustaleniach dokonanych w ramach kontroli stacji paliw powoda przez Obwodowy Urząd Miar w L., a więc organ najbardziej kompetentny do poczynienia tych ustaleń. Powód zaś nie kwestionował tej kwalifikacji jego urządzenia w ramach postępowania kontrolnego.

Mając powyższe na uwadze, nie budziło wątpliwości Sądu, że działanie powoda, polegające na użytkowaniu odmierzacza gazu płynnego propan-butan, posadowionego na eksploatowanej przez niego stacji paliw, który nie spełniał wymogów metrologicznych wynikających z obowiązujących przepisów prawa, naruszało obowiązki określone w udzielonej powodowi koncesji. Tym samym stanowiło to podstawę do nałożenia na powodową Spółkę kary pieniężnej w oparciu o art. 56 ust. 1 pkt 12 PE.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę Prezesa URE, zarówno co do zasadności orzeczenia kary pieniężnej, jak i jej wysokości. Powód w odwołaniu nie przedstawił okoliczności, które podważyłyby wymiar nałożonej na niego kary. Wymierzając powodowi karę, Prezes Urzędu zobowiązany był wziąć pod uwagę szereg okoliczności zarówno obciążających jaki i łagodzących, tak aby nakładana kara była jak najbardziej adekwatna do dokonanych przez stronę naruszeń.

Zdaniem Sądu, z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że zgodnie z art. 56 ust. 6 PE Prezes URE rozważył wszelkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, tj. stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie przedsiębiorcy i jego możliwości finansowe, nie przekraczając przy tym reguł uznania administracyjnego. Pozwany trafnie ocenił stopień szkodliwości naruszenia popełnionego przez powoda, przyjmując, że nie był on w tym przypadku znikomy, a przez to uzasadniający zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 56 ust. 6a PE, o czym będzie mowa poniżej. Słusznie przyjęto również nieumyślność naruszenia warunku koncesji – organ uznał wyjaśnienia przedsiębiorcy, że nieprzestrzeganie przepisów ustawy o miarach i rozporządzenia w sprawie wymagań metrologicznych dla instalacji pomiarowych było nieświadome. Nie stwierdzono, by powód był wcześniej karany za naruszenie warunków koncesji, co skutkowałoby (jako okoliczność obciążająca) podwyższeniem wymiaru kary. Wreszcie, zgodnie z treścią art. 56 ust. 3 PE, pozwany prawidłowo ocenił możliwości finansowe powoda na podstawie przychodu z roku 2015. W myśl przywołanego przepisu, wysokość kary, jaka mogła być wymierzona powodowi, nie mogła przekroczyć 15% przychodu przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej,

osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Bezspornym jest, że przychód osiągnięty przez powoda z działalności koncesjonowanej w 2015 roku, to jest roku poprzedzającym nałożenie kary, wyniósł 11.731.883 zł. Wymierzona kara w wysokości 5.000 zł stanowi zatem jedynie (...) uzyskanego przez powoda przychodu z działalności koncesjonowanej. Zdaniem Sądu, tak ustalona wysokość kary spełni swoją funkcję represyjną i prewencyjną oraz stanowić będzie wystarczająco wyraźne ostrzeżenie dla powoda na przyszłość, aby stosować się do przepisów prawa i przestrzegać warunków udzielonej koncesji, jest ona także adekwatna do wagi stwierdzonego naruszenia. Powód w żaden sposób nie udowodnił, by nałożona kara przekraczała jego możliwości finansowe. Z tych wszystkich względów zarzut naruszenia art. 56 ust. 6 PE nie zasługiwał na uwzględnienie. Przyjęcie zaś, zarówno przez Prezesa Urzędu, jak i Sąd orzekający w niniejszej sprawie, iż stopień szkodliwości czynu powoda nie był znikomy - skoro w konsekwencji prowadził do nierzetelnego wydawania ilości tankowanego paliwa na niekorzyść klientów stacji (czego dowodzi chociażby skarga klienta, w wyniku której (...) przeprowadził kontrolę na stacji paliw powoda, k. 2-3 akt admin.) oraz stanowił naruszenie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, określających właściwości metrologiczne stosowanych przyrządów pomiarowych – oznacza, że brak było podstaw do skorzystania przez organ koncesyjny z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Według przepisu art. 56 ust. 6a PE, do odstąpienia przez Prezesa URE od nałożenia kary pieniężnej konieczne jest bowiem łączne spełnienie dwóch przesłanek, mianowicie, stopień szkodliwości czynu winien być ustalony jako znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Z tych wszystkich względów, stwierdzając brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty należne pozwanemu, jako wygrywającemu sprawę, złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski